

הקדמת המחבר

הורתו של ספר זה אינה נובעת מכל נטיה אישית להימנות על הסופרים או מכל שאיפה לתוספת פרסומת. אני כותב אותו משום שרבים טענו לי כי יש צורך בספר זכרונות כזה. כוונתי להנחיל לדורות הבאים את הרשמים שנצטברו במשך חיים מלאי ענין, ולהגדיר את העקרונות אשר על פיהם מצאתי לי לחובה לחשוב ולפעול. כל מלה ומלה בספר נכתבה במקורה בעפרון במו ידי. משהושלם שלב זה והפרקים הועתקו במכונת כתיבה, קראו אותם שלושה ידידים נאמנים, אשר את דעתם הנני מחשיב. לאור הערותיהם והצעותיהם ערכתי את הפרקים מחדש. ולבסוף, הספר השלם נקרא מראשיתו ועד סופו על ידי אותה שלישיה עצמה, למען שמור על האיזון והדיוק. ראש וראשון מן השלושה הוא בריגדיר אי. ט. ויליאמס, "מפקח בית רודס" באוכספורד - הנזכר בספר פעמים רבות "כביל ויליאמס". הנני חייב לו רוב תודות על הזמן שהקדיש לקריאה, ולהערת הערות.

הבא אחריו הוא סיר ג'ימס גריג, הנזכר גם הוא בספר; הערותיו והצעותיו היו רבות ערך לאין שעור. ואחרון הוא סיר ארתור בריאנט; היסטוריון דגול זה הקדיש זמן רב לקריאת הפרקים. לשלושת אלה מביע אני את תודותי העמוקות. הנני מכיר תודה לאלה אשר העתיקו את הפרקים במכונה וסייעו לי בהכנת המפות והתצלומים. כמו כן, מודה אני על הרשות שניתנה לי לצטט מכתבים וספרים ומבקש אני סליחה לגבי אותם מקרים בהם שכחתי לקבל רשות כזו.

הנני מכיר ומודה - ואות לכך הפסוק שהבאתי בפתח הספר - כי תכופות הייתי דמות שיש עליה עוררין. אבל מחשבותי, פעולותי וטעויותי לא היו אלא אנושיים בלבד. במשך כל ימי ופעולותי אבן הבוחן שלנגד עיני לא היתה מעולם הסכמתם של אנשים אחרים, ואף לא של כל העולם כולו; היתה זו האמונה שבלבי פנימה, תחושת החובה שבי ומצפוני. מעולם לא פחדתי לאמר את הדברים שהאמנתי כי נכונים הם, לעמוד איתן באמונתי זו. דבר זה סיבכני תכופות בצרות! לא ניסיתי בספרי זה להשיב דבר למבקרי, כי אם לספר את סיפור חיי הצבא הארוכים ורבי ההנאה שעברו עלי - ולספרו כפי שראיתו בעיני, ובאופן פשוט ככל האפשר. אחדים מחברי לנשק מימי מלחמת העולם-השניה סיפרו את סיפורם על אותם ימים; זהו סיפורי אני. ניסיתי להסביר את הדברים שנראו לי כחשובים ולהגביל את הסיפור לאותם עניינים שידיעתי עליהם היא בלתי-אמצעית. ואשר חסר הספר מבחינת סגנונו הספרותי, תקותי כי האמת תשמש פיצוי לכך.